

[Finansministeren.]

her i Landet. Det er saaledes, at mangfoldige af dem, der kan rejse, rejser herfra, fordi de ikke er i Stand til at underkaste sig disse Vilkaar, der efterhaanden lader de Formuer, de ejer, opspises. Det er saaledes, at de Beskatningsforhold, vi har med Hensyn til Formueskatten, er et Skræmsel for alle, som ellers kunde tænke paa at leve her i Landet og bruge deres Kapital her til at sætte Arbejder i Gang. Det er Sandheden, og det er, hvad enhver ved, som vil bruge sine Øjne og Øren, og det er af Hensyn til, at saadanne Forhold ikke bør bevares paa Grund af deres Samfundsskadelighed, deres økonomiske Umulighed, at dette Lovforslag er fremsat.

Hauch: Baade det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde nogle Bemærkninger til mig, som giver mig Anledning til at fremsætte nogle Udtalelser, selv om jeg maa erkende, at den højtærede Finansminister har behandlet de væsentligste af de Spørgsmaal, som vi er uenige om i Debatten.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti begyndte med at sige, at man behøvede ikke at nære nogen Bekymring for Kapitalen, for Kapitalen skulde nok klare sig. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, Kapitalen skal nok klare sig. Den skal nok finde derhen, hvor den befinder sig bedst. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvem skal bære Omkostningerne ved, at Kapitalen klarer sig, i det Øjeblik den flytter her fra Landet og dækker sig i en blidere Vind end den, der for Tiden blæser hos os? Det er det arbejdende Samfund, de produktive Erhverv og de Arbejdere, som er knyttet til disse Erhverv, der maa bære disse Omkostninger. Det skulde det ærede Medlem have sin Opmærksomhed henvendt paa. Det er den grundlæggende Sandhed for de Betragtninger, man kan knytte til det ærede Medlems Udtalelse om, at Kapitalen nok skal klare sig.

Det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at jeg ikke var opvakt nok til at vide, at de, der sidder inde med Kapitalen, i mange Tilfælde ikke har tjent den ved deres eget Arbejde. Jeg er fuldkommen klar over, at det ikke er Tilfældet. Men den Fejl, som begaaes af det ærede Medlem og det socialdemokratiske Parti i denne Sag, er, at de ser personligt paa Sagen i Stedet for samfundsmæssigt. Deri ligger den egentlige Skade. Det undrer mig i nogen Grad, at jeg

skal træffe det ærede Medlem paa det Stade, med det Udgangspunkt for sine Betragtninger.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg her kunde tale paa mit Partis Vegne. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at det kan jeg absolut og ubetinget. Jeg taler paa det Partis Vegne, jeg har den Ære at tilhøre. Dette Partis Medlemmer agter at stemme for det foreliggende Lovforslag, naar den endelige Afgørelse skal træffes.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Loven var en Gave til de rige paa Bekostning af de fattige. Det ærede Medlem brugte i det hele en Række af den Slags Udtryk, som er gængse i den socialdemokratiske Presse. Jeg maa ogsaa formode, at naar det ærede Medlem anvender disse Udtalelser her, er det til Brug for denne Presse. Det bedrøver mig i og for sig, at det ærede Medlem ved Behandlingen af dette vigtige Samfundsspørgsmaal tager sit Udgangspunkt paa det Sted; der gør mig ondt, fordi jeg sætter personlig Pris paa det ærede Medlem, og fordi jeg ikke kan tænke mig andet end, at han ud fra alle de Forudsætninger, han har, maa kunne se, at det vilde være rigtigere at tage sit Udgangspunkt og derfor sit Standpunkt efter rent samfundsmæssige Hensyn og ikke ud fra Spørgsmaalet om, hvem det kunde gavne, og hvem det kunde skade, at man gennemførte en Politik, som hidrog til at bevare Kapitalen for det arbejdende Samfund i vort Land.

Maa jeg sluttelig sige til det ærede Medlem, at han skulde sætte sig ved Overpræsident Jensens Fødder og faa nogen Undervisning i de Grundsynspunkter, som er afgørende for ham med Hensyn til den Stilling, han agter at tage overfor Skattespørgsmaalet.

Til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre — jeg vil formode, at det ærede Medlem kan paaregne en Tak fra den socialdemokratiske Ordfører for hans Udtalelser her i Dag, gennem hvilke han stillede sig fuldstændig paa Linie med den ærede socialdemokratiske Ordfører. Jeg finder kun Anledning til at sige til det ærede Medlem, at det undrer mig, at han vilde pege paa, at man gennem dette Lovforslag dækker de Kapitaler, som er anbragt under Forhold, hvor Ihændehaveren af den Værdi, der knytter sig til Kapitalen, ikke forstaar at udnytte Kapitalen. Den højtærede Minister var inde herpaa, og jeg glædede mig over at høre den sikre og klare Maade, hvorpaa Ministeren besvarede dette Spørgsmaal. Det undrer mig, at det ærede Medlem,